

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoZm/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113208054
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113208054.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivice Čelkovej v právnej veci žalobcu CD Cnsulting, s.r.o so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ 264 29 705, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému J. L., bydliskom XXX XX F. E. XX, o zaplatenie zmenkovej sumy 820,91 eur s príslušenstvom a zmenkovej odmeny 4,74 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 36CbZm/112/2013-102 zo dňa 11. mája 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd späťvzatie žaloby v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne n e p r i p ú š ť a.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu o zaplatenie zmenkovej sumy 820,91 eur s príslušenstvom a zmenkovej odmeny v sume 4,74 eur a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci opätovne, keď Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č.k. 16CoZm/91/2014-79 zo dňa 22.12.2014 rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 36CbZm/112/2013-44 zo dňa 14.4.2014, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

2. Súd prvého stupňa uviedol, že mu bol doručený návrh žalobcu na uplatnenie pohľadávky na príslušnom tlačive podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Pri určení právomoci, vecnej a miestnej príslušnosti postupoval podľa článku 3, článku 19 a článku 25 bod 1 písm. a) Nariadenia č. 861/2007 a podľa článku 16 bod 2 Nariadenia č. 44/2001 o príslušnosti, uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (Brusel I) v spojení s § 84 O.s.p. Pri určovaní rozhodného práva postupoval súd prvého stupňa podľa § 10 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len ZMPSP) a danú vec posudzoval podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko jeho použitie zodpovedá rozumnému usporiadaniu daného vzťahu.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že dňa 13.8.2010 žalovaný uzatvoril so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava formulárovú predtlačенú zmluvu o úvere č. 302300340, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 600 eur

(ktoré v deň podpisu zmluvy aj prevzal), ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok 576 eur (podľa bodu 11 všeobecných podmienok predstavuje tretina poplatku dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou), spolu sa zaviazal vrátiť 1 176 eur v 12 mesačných splátkach po 98 eur počnúc dňom 14.9.2010.

4. V bode 13 všeobecných podmienok je obsiahnutá dohoda o vyplnení zmenky, ktorú žalovaný ako vystaviteľ zmenky vystavil v prospech veriteľa POHOTOVOSTĚ s.r.o. (remitent) na zabezpečenie peňažného záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa stane celý dlh splatný okamžite a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa stal splatný celý dlh v zmysle bodu 4 všeobecných podmienok.

5. Zo zmenky vystavenej žalovaným v K. dňa 13.8.2010 na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. bez protestu, súd prvého stupňa zistil, že na zmenke je vyznačená zmenková suma 1 420,91 eur zhodne so slovným vyjadrením zmenkovej sumy, zmenkový úrok 0,25 % denne od 28.1.2011, splatné POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, splatná pri predložení (vistazmenka) s doložkou na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Na zmenke sa nachádza číslo zmluvy XXXXXXXXXX. Práva vyplývajúce z predmetnej zmenky boli spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. prevedené rubopisom na žalobcu.

6. Právnu vec posúdil súd prvého stupňa podľa ním citovaných príslušných ustanovení slovenského hmotného práva, Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového (ďalej len ZZŠ) a Obchodného zákonníka s poukazom na článok 2 písm. a/, článok 3 ods. 1, 2, článok 5, článok 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS, bod 31 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, článok 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES.

7. Súd prvého stupňa posudzoval, či zmluva, na základe ktorej vznikla pohľadávka zabezpečená zmenkou, je platná a či vzniklo právo na vyplnenie blankozmenky. Ustálil, že zmluva o úvere je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou so znakmi spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Obč. zák. a v danom prípade sa jedná tiež o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z., za účinnosti ktorého bola zmluva o úvere uzavretá.

8. Súd prvého stupňa bol v danom prípade tiež toho názoru, že sa nejedná pojmovo o zmluvu o úvere podľa § 497 Obch. zák., ale že sa jedná o zmluvu o pôžičke, keď zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že finančné prostriedky boli žalovanému fakticky odovzdané a ním prevzaté pri podpise zmluvy. Skutočnosť uzavretia zmluvy podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka nie je prekážkou aplikácie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Po preskúmaní zmluvy vrátane jej všeobecných podmienok poskytnutia úveru dospel súd prvého stupňa k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je neobyčajne hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä a nielen v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (zmluvná pokuta, blankozmenka a pod.) a zároveň je zmluva koncipovaná výlučne len na prospech veriteľa bez toho, aby sa mohol dlžník aspoň minimálne zákonnými prostriedkami brániť.

9. Zmluva, jej obsah a účel sa priečia dobrým mravom a sú v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Z toho dôvodu nemohlo žalobcovi, resp. spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. ako veriteľovi z uzatvorenej úverovej zmluvy, vzniknúť ani právo na vyplnenie blankozmenky podľa čl. 13 všeobecných podmienok, z čoho logicky vyplýva, že ak aj zmenka vyplnená bola (napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo), nie je možné na jej základe sa úspešne domáhať akýchkoľvek práv (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.5.2008 sp.zn. 4 Obo 161/2007).

10. Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že právo na vyplnenie blankozmenky nemohlo vzniknúť ani z dôvodu, že dohoda o vyplnení blankozmenky (čl. 13 všeobecných podmienok - jej obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté) je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Obč. zák. (0,25% úrok denne) a podľa § 53 ods. 4 písm. l/ Obč. zák. (zmenkou preniesol žalobca povinnosť niesť dôkazné bremeno na spotrebiteľa, článok I. § 17 ZZŠ). Rozhodnutie by navodilo

stav, že žalovaný by na svoj úver poskytnutý vo výške 600 eur bol povinný uhradiť 4 171,22 eur (600 eur už uhradil + 820,91 eur predmet konania + 2 745,57 eur vyčíslené úroky v žalobe + zmenková odmena 4,74 eur), pričom dlh by každým rokom narastal o 91,25 % zo zmenkovej sumy. Vydanie takéhoto absolútne nespravodlivého rozhodnutia nie je v právnom štáte prípustné (Nález Ústavného súdu ČR z 13.3.2013, sp.zn. IV. ÚS 1241/12, Nález Ústavného súdu ČR I US 199/11).

11. Tým, že v danom prípade ide nielen o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, zaoberal sa súd prvého stupňa aj samotnou zmenkou a zistil, že predloženú zmenku veriteľ nemohol podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. prijať (§ 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z.). Remitent a žalovaný si v bode 13 všeobecných podmienok dohodli, že remitent túto vyplní najskôr v deň, keď sa stane splatný celý dlh. Na zmenke je za zmenkovým úrokom uvedený dátum 28.1.2011, preto súd prvého stupňa podľa bodu 13 všeobecných podmienok považoval tento dátum za deň splatnosti celého dlhu. Zo zmenky a ani z obsahu spisu nie je zrejmé, kedy bola zmenka vyplnená. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že aj keby remitent vyplnil zmenku najskôr dňa 28.1.2011, k tomuto dátumu by mohla byť vyplnená na zmenke zmenková suma max. 600 eur (nesplatená istina) a príslušenstvo max. vo výške 180 eur (30 % zo sumy poskytnutého úveru), teda už v prvý deň, kedy bol remitent oprávnený zmenku vyplniť, mohla byť vyplnená suma max. 780 eur.

12. Súd prvého stupňa konštatoval rozpor zmenkového úroku 0,25 % denne (91,25% ročne) s článkom I. § 48 ZZŠ. Poukázal na to, že pokiaľ mal oprávnený zo zmenky na myslí úrokovú doložku podľa článku I. § 5 ZZŠ, muselo by to byť zo zmenky jednoznačne zrejmé. Pokiaľ by súd akceptoval uvedenie zmenkového úroku 0,25% denne ako úrokovej doložky podľa článku I. § 5, musel by konštatovať neurčitosť toho údaj, keďže zo zmenky nevyplýva, z akej sumy sa má tento úrok počítať ani dokedy (v žalobe žiada žalobca do zaplatenia). Výkladom článku I. § 48 ZZŠ súd prvého stupňa dospel k záveru, že úroky uvedené na zmenke je možné žiadať iba do splatnosti zmenky a od splatnosti pri nezaplatení zmenky, kedy pôvodný zmenkový záväzok je nahradený záväzkom postihovým, je možné žiadať zmenkové úroky podľa článku I. § 48 ZZŠ (rozsudok Vrchného soudu v Olomouci sp.zn. 4Cmo 214/2002).

13. Záverom súd prvého stupňa konštatoval, že obrana žalobcu poukázaním na rozhodnutie NS ČR z 22.8.2002, sp.zn. 25Cdo 1839/2000 nie je relevantná a pred súdom neobstojí, keďže sa jedná o rozhodnutie vydané ešte pred vstupom Českej republiky do EÚ.

14. Podľa § 120 ods. 1 posledná veta O.s.p. súd prvého stupňa vykonal aj iné dôkazy ako navrhli účastníci konania, nakoľko ich vykonanie považoval za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, aby bola zachovaná vhodná ochrana spotrebiteľa tak, ako to predpokladá a stanovuje únieové právo. Oznamením predbežného právneho posúdenia veci a vykonaním poučenia písomnou formou nedošlo k vybočeniu z režimu Nariadenia s poukazom na čl. 12 ods. 2 a čl. 19 Nariadenia.

15. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. Žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalovaný tieto trovy neuplatnil a nevyčísľil.

16. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

17. V odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o úvere, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca ani žalovaný dokazovanie v tomto rozsahu nenavrhli. Podľa § 120 O.s.p. je dokazovanie v sporovom konaní ovládané prejednávacou zásadou, súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb. Žalovaný voči forme a

obsahu zmenky nenamietal. Podľa názoru žalobcu neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci súd prvého stupňa mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada podľa čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak však tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd učinil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Takéto správanie súdu je v právnom štáte neprijateľné a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces garantované podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca v odvolaní tvrdil, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu, pričom ide o zmenu platnú, ktorá je abstraktným samostatným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať ani podmieňovať inými okolnosťami než tými, ktoré sú uvedené na zmenke. Súd prvého stupňa sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu, predovšetkým § 17 zák. č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia č. 861/2007 vykonané bez návrhu. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka ako listinný cenný papier inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd prvého stupňa za neplatnú považoval dohodu o vyplňovacom práva k blankozmenke. Tento záver súdu prvého stupňa vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré v konaní nikto nevzniesol. Nikto v konaní netvrdil, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, teda nie úver v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou, a nikto túto skutočnosť v konaní nepreukázal. V odvolaní žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.10.2008, sp.zn. 5Obo 3/2008, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22.8.2002, sp.zn. 25Cdo 1839/2000, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.11.2013, sp.zn. 43CoZm/10/2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.6.2014, sp.zn. 4CoZm/3/2014. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalobcovi prizná právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré v odvolaní vyčíslil.

18. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

19. Písomným podaním, ktoré došlo súdu prvého stupňa dňa 22.12.2015, zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo zmenkovej sumy z uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy žalobu späť. Z dôvodu späťvzatia žalobca žiada, aby súd priznal zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne zo zmenkovej sumy.

20. Žalovaný na výzvu odvolacieho súdu podľa § 208 O.s.p., ktorú prevzal dňa 3.5.2016, reagoval tak, že s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil.

21. Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

22. Vzhľadom na to, že žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyslovil nesúhlas, odvolací súd čiastočne späťvzatie žaloby nepripustil.

23. Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu

nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

24. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi účastníkov konania, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona zmenkového a šekového a zákona o spotrebiteľských úveroch žalobu zamietol a žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa podrobne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

25. Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody posudzoval odvolací súd podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

26. Žalobcom namietaná vada konania vymedzená v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. Preto odvolací súd posudzoval či postupom súdu prvého stupňa nebola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

28. Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. K pojmovým znakom tohto odňatia patrí odňatie možnosti konať pred súdom, k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Tieto pojmové znaky musia byť splnené súčasne.

29. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa namietal, že súd prvého stupňa vykonal nikým nenavrnuté dokazovanie, svojvoľne rozšíril rozsah dokazovania, a najmä neumožnil účastníkom konania vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu (koncentračná zásada v zmysle čl. 5 Nariadenia). Poukázal na to, že súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal za žalovaného námietky voči zmenke, pretože tým porušil princíp kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie.

30. Žalobou v predpísanej podobe (tlačivo A) podanou podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata zmenkovej sumy 820,91 eur, zmenkového úroku 0,25 % denne z konkrétnych zmenkových súm za konkrétne obdobia, 6 % ročného úroku z konkrétnych zmenkových súm za konkrétne obdobia, zmenkovej odmeny a náhrady trov konania.

31. Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia má konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomnú formu. Súd nariadi ústne pojednávanie iba vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhnú účastníci, príp. niektorý z nich.

32. V súlade s článkom 19 Nariadenia ak Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi slovenským procesným právom. Procesný postup súdu je upravený v článku 5 ods. 2 - 7, článku 6, 7, 8, 9, článku 12 ods. 2 Nariadenia, v ostatnom sa tento postup riadi Občianskym súdnym poriadkom.

33. Kľúčovými cieľmi európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu stanovenými v článku 1 Nariadenia sú zrýchlenie, zjednodušenie konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných

sporoch v rámci Európskej únie, zníženie nákladov, čím sa zjednoduší prístup k spravodlivosti. Pri plnení týchto cieľov majú súdy kľúčovú úlohu iniciovať kontroly a určovať postup, ktorý treba v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu dodržiavať, ako aj primeraným spôsobom uplatňovať vnútroštátne procesné právo, čo vyplýva z článku 19 Nariadenia.

34. V zmysle bodu 9 preambuly Nariadenia by mal súd rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho procesu najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania, o dôkazných prostriedkoch a rozsahu, v akom sa vykonávajú dôkazy.

35. Povinnosť súdu kontrolovať a určovať postup v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa posilňuje v zmysle článku 12 ods. 2 Nariadenia, ktorým sa súdu ukladá povinnosť podporovať strany sporu, pokiaľ ide o procesnoprávne veci, a to poskytovaním informácií o procesnoprávných otázkach, pričom z odôvodnenia čl. 9 vyplýva, že súd musí v záujme zabezpečenia spravodlivosti konania voči obidvom stranám sporu postupovať rovnakým spôsobom. Povinnosť informovať strany o procesnoprávných otázkach si súd môže v závislosti od vnútroštátnych postupov plniť rôznym spôsobom.

36. Odvolací súd v konaní nezistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania.

37. Podľa čl. 5 ods. 2, 3 Nariadenia vyzval súd žalovaného tlačivom C na odpoveď a spolu s tlačivom C zaslal žalovanému žalobu a poučenie účastníka konania. Doručované písomnosti prevzal žalovaný dňa 17.2.2014, na ktoré nereagoval.

38. Z úradnej činnosti súd prvého stupňa pripojil do spisu zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po ich pripojení do spisu a po oboznámení sa s obsahom týchto listín, vykonal súd prvého stupňa podľa § 100 ods. 1 posledná veta O.s.p. predbežné právne posúdenie veci, v ktorom vyslovil, že právnu vec je potrebné posúdiť nielen podľa zmenkového zákona, ale aj podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské právo, nakoľko žalovaný mal pri vyplnení blankozmenky postavenie spotrebiteľa. Oznámenie o predbežnom právnom posúdení veci spolu s poučením podľa § 120 ods. 4 zaslal súd prvého stupňa právnemu zástupcovi žalobcu a opatrovníčke žalovaného. Právny zástupca žalobcu prevzal oznámenie o predbežnom právnom posúdení veci a poučenie dňa 7.4.2015, žalovaný dňa 14.4.2015.

39. Pripojením označených listín bez návrhu účastníkov konania vykonal súd prvého stupňa skutkové zistenia, ktoré posúdil ako právne významné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku a následne rozhodol vo veci postupom podľa § 115a ods. 1 O.s.p. a dňa 11.5.2015 verejne vyhlásil vo veci samej rozsudok.

40. Právny zástupca žalobcu a opatrovníčka žalovaného boli oboznámení s predbežným právnym posúdením veci podľa § 100 ods. 1 O.s.p. vrátane skutočnosti, že súd pripojil do spisu zmluvu o úvere vrátane všeobecných podmienok a že týmito listinami vykoná súd prvého stupňa dokazovanie podľa § 129 ods. 1 O.s.p.

41. Súd prvého stupňa dodržal v konaní procesný postup, ktorý vyplýva z Nariadenia a v spojení s ním z príslušných ustanovení O.s.p., pričom postupoval v súlade s § 120 O.s.p. a účastníkov konania poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o dôkaznej povinnosti. Túto povinnosť má súd bez ohľadu na to, či je účastník konania právne zastúpený. Súd prvého stupňa splnil poučovaciu povinnosť s osobitným zreteľom na to, že spravidla ide o poslednú reálnu možnosť predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky a skutočnosti, ktoré by mohli priniesť skutkové poznatky nevyhnutné na úspech žaloby alebo účinnú obranu proti nej.

42. Za daného procesného stavu súd prvého stupňa umožnil sporovým stranám zúčastniť sa prejednávania veci vrátane možnosti označiť rozhodné skutočnosti a dôkazy, vyjadriť ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), vykonať zhrnutie návrhov a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (§ 118 ods. 4 O.s.p.).

43. Ustanovenie § 120 ods. 1 posledná veta O.s.p. dáva súdu možnosť vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania za účelom zistenia skutkového stavu, zvlášť za situácie aká nastala v danom spore. Ide vlastne o prelomenie zásady formálnej pravdy v sporovom konaní. Tento postup

je výnimočný a je možné ho využiť vtedy, keď je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa mal zo žalobcom predloženej vlastnej zmenky preukázané, že pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť POHOTOVOST' s.r.o., na rad ktorej vystavil dňa 13.8.2010 žalovaný zmenku, na líci ktorej sa nachádza číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX. Práve tieto skutočnosti boli podkladom pre postup súdu prvého stupňa podľa § 120 ods. 1 posledná veta O.s.p., pretože vznikli pochybnosti, či zmenka vystavená žalovaným má alebo nemá zabezpečovací charakter, či zabezpečovala alebo nezabezpečovala plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, prípadne i zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

44. Ochrana spotrebiteľa ako povinnosť súdu vyplýva nielen z predpisov hmotného práva, ale aj z práva Európskej únie. Ak zmenka vznikla na zabezpečenie splnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ide o spotrebiteľskú zmenku, v rámci ktorej existujú odlišnosti oproti zmenke z iného právneho vzťahu. Jednou z odlišností spotrebiteľskej zmenky je zohľadnenie kauzy právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Ďalšou odlišnosťou spotrebiteľskej zmluvy je ex offo súdna kontrola neprijateľnosti podmienok zmluvy, z ktorej zmenka vznikla a zmluvných podmienok jej vyplnenia. To platí aj v právnych veciach podľa Nariadenia, v ktorých má žalovaný postavenie spotrebiteľa.

45. Súdny dvor Európskej únie vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS (C-240-244/98, Oceano Grupo Editorial, C-243/08, Pannon GSM) vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, neskôr (C-137/08, VB Pénzügyi Lízing) dokonca vyslovil, že ich musí skúmať ex offo a (C-618/10, Banco Espanol de Credito), že odporuje európskemu právu, ak ich súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takých prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom Európskej únie.

46. Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/150 Zb. nevyplýva zákaz skúmania kauzálnych námietok ex offo. Nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých zabezpečenie bola vystavená zmenka.

47. Čl. 7 ods. 3 Nariadenia stanovuje, že súd v prípade pasivity žalovaného len „vydá rozsudok“, nestanovuje, že súd žalobe musí vyhovieť. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade súdu prvého stupňa nič nebránilo, aby z úradnej povinnosti skúmal, či základom zmenky je spotrebiteľská zmluva a či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

48. Pripojením zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru súd prvého stupňa neporušil koncentračnú zásadu, a tým, že účastníkom konania zaslal pripojené listiny, s obsahom ktorých sa súd prvého stupňa oboznámil a tieto posúdil ako dôkazy na zistenie skutkového stavu, neporušil ani princíp kontradiktórnosti súdneho konania a ani rovnosť účastníkov konania.

49. Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, ktorý vo viacerých rozhodnutiach poukázal na to, že spotrebiteľ sa, či už z dôvodu nevýhodnej vyjednávacej pozície alebo z dôvodu neinformovanosti, dostáva do nevýhodnejšieho postavenia a túto nerovnováhu súd môže odstrániť ex offo zbavením účinku nečestných zmluvných podmienok (porov. Oceano Gruppo editoriale spojené prípady C-240 až C-244/98).

50. Súdny dvor zároveň judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť (posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a iných; čl.4 ods.1 smernice).

51. Súdny dvor stanovil jasnú požiadavku na ochranu pred nečestnými klauzulami pri štandardných produktoch obdobne ako vyžadujú vnútroštátne pravidla verejného poriadku, teda vždy za každých okolností (porov. C-76/10 POHOTOVOST'/Korčovská, bod 50,51).

52. Proces podľa Nariadenia nie je vylúčený z pôsobnosti judikátov súdneho dvora a ex offo súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok. Zmenka je náročná na formality a aj v zmenkových

právných veciach je dôležité zaoberať sa ex offo neprijateľnosťou zmluvných podmienok zmluvy, ktorú zmenka zabezpečuje.

53. Žalobca, ktorý sa stal majiteľom niekoľkotisíc zmeniek indosamentom od spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., si musel byť vedomý, že v skutočnosti ide o zmenkových dlžníkov ako spotrebiteľov, na ktorých dopadá osobitná ochrana (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a ktorých postavenie nie je možné nijako zhoršovať oproti postaveniu, ktoré garantuje Občiansky zákonník (§ 54 ods.1). Zmenky indosované na žalobcu majú priamy odkaz na zmluvy o úvere.

54. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s hmotným právom, keď riešil kauzu zmenky a zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky. Ako základné a významné neprijateľné zmluvné podmienky posúdil súd prvého stupňa dohodu o zabezpečení pohľadávky zmenkou a dohodu o vyplnení zmenky ako súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru upravené ako neprijateľné podmienky v § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka a v § 53 ods. 4 písm. l/ Občianskeho zákonníka.

55. Odvolací súd, zhodne so súdom prvého stupňa, je toho názoru, že pôvodnému majiteľovi zmenky, remitentovi, nevzniklo právo zmenku vyplniť pre absolútnu neplatnosť dohody podľa čl. 13 všeobecných podmienok. Žalobcovi zo zmenky nevzniklo právo na žiadne plnenie.

56. Žalobca, ktorý nadobudol zmenku rubopisom na škodu dlžníka, sa nemôže úspešne domáhať plnenia titulom zmenky prijatej a vyplnenej v rozpore s hmotným právom, pretože ide o výkon práva, ktorý nepožíva právnu ochranu ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

57. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvého stupňa za aplikácie § 142 ods. 1 O.s.p. vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu, ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Keďže žalovaný si v konaní náhradu trov neuplatnil, súd prvého stupňa žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

58. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešný žalovaný si právo na náhradu trov konania neuplatnil a preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.